

Prima instanță: Jud. Ciocana mun. Chișinău Jud. I. Dutca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, M. Anton

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Donciu Mihail, prin intermediul avocatului Iosip Andrei și a recursului declarat de către Vizitiv Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Donciu Mihail împotriva lui Vizitiv Oleg cu privire la încasarea datoriei în sumă de 70 000,00 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 2683, 56 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Donciu Mihail, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 iunie 2015, cu emiterea unei încheieri de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2014, Donciu Mihail, prin intermediul avocatului stagiar Iosip Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vizitiv Oleg cu privire la încasarea datoriei în sumă de 70 000,00 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 2683, 56 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 17 ianuarie 2008, pârâtul Vizitiv Oleg a luat cu împrumut de la Donciu Mihail suma de 40 000 euro, pe un termen de patru ani, data scadentă fiind la 17 ianuarie 2014.

Suma împrumutată nu a fost restituită reclamantului.

Menționează că, la 17 ianuarie 2014, Vizitiv Oleg a luat cu împrumut de la Donciu Mihail suma de 30 000 euro, pe un termen de 1 an, data scadentă fiind la 17 ianuarie 2015.

Potrivit prevederilor art. 576 Cod Civil, chiar dacă în favoarea debitorului s-a stipulat un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligației în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus

garanțiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Consideră că, întrucât debitorul este în incapacitate de plată, or Vizitiv Oleg nu a rambursat în termen suma împrumutului în valoare de 40 000 euro, contractată în anul 2008, pe un termen de 4 ani, creditorul este în drept de a solicita rambursarea înainte de termen a împrumutului în valoare de 30 000 euro.

Potrivit art. 575 Cod Civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Relevă că, la 01 februarie 2014 în adresa debitorului a fost expediată somația nr. 01-Fe/2014, care nu a fost executată până la moment.

În urma concretizării cerințelor, solicită reclamantul, încasarea din contul pârâtului Vizitiv Oleg a datoriei în mărime de 70 000 Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 2683, 56 Euro și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 iunie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Donciu Mihail împotriva lui Vizitiv Oleg privind încasarea datoriei în suma de 70 000,00 Euro, dobânzii de întârziere în sumă de 2683, 56 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată

Prin decizia Curții de Apel din 07 decembrie 2016, s-a admis apelul declarat de Donciu Mihail, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 iunie 2015, cu emiterea unei încheiere de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele importante pentru examinarea pricinii și totodată a încălcat și aplicat eronat normele de drept procedural.

Instanța de apel a considerat că cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul stagiar Iosip Andrei în interesele lui Donciu Mihail, a fost înaintată de către o persoană neîmputernicită, or, pe mandatul dat, nu a fost aplicată semnătura avocatului îndrumător.

Instanța de apel a conchis că aplicabile speței sunt prevederile pct.7 alin.(1), lit. k) hotărârii Guvernului nr.158 din 2013 privind aprobarea formularului și modul de utilizare la mandatului avocatului și al mandatului avocatului stagiar.

Nefiind de acord cu decizia menționată, Donciu Mihail, prin intermediul avocatului Iosip Andrei, la 09 februarie 2017 a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel din 07 decembrie 2016, o consideră neîntemeiată și pasibilă de casare din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcare esențială a normelor de drept material sau procedural prevăzute la alin. (2), (3) și (4) al aceluiași articol.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Susține că, instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, incompatibilă cu standardele legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiuni care nu pot fi corectate de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs și procedural invocate.

Explică că din materialele cauzei deduse judecării se constată că avocatul stagiar Iosip Andrei a acționat la depunerea cererii de chemare în judecată, din numele clientului Donciu Mihail, în temeiul mandatului avocatului stagiar, semnat pe verso de către Donciu Mihail, cu indicarea expresă a dreptului de a semna și a depune cererea de chemare în judecată, fiind aplicată și ștampila Biroului Asociat de Avocați „Facultatea de Drept” și este eliberat în temeiul contractului de efectuare a stagiului profesional în avocatură.

Conform prevederilor art. 75 alin.(1) CPC, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar.

Consecvent, potrivit prevederilor art. 80 alin. 7 CPC, împuternicirile date avocatului se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentant și certificat de avocat, or, conform normelor de procedură civilă avocatului stagiar i se aplică aceleași reguli și principii ca și avocatului coordonator al stagiului.

În susținerea cererii de recurs invocă prevederile art. 15 alin.(3), (6), art. 60 alin.(1) din Legea cu privire la avocatură.

Specifică că legea nu prevede expres obligația avocatului îndrumător de a contrasemna mandatul avocatului stagiar, or, acesta se eliberează în rezultatul contractului de efectuare a stagiului profesional și al validării contractului de asistență juridică, încheiat între client și avocatul stagiar.

Opinează că, scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depuse de avocatul Iosip Andrei în interesele lui Donciu Mihail, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită și fără a se expune și asupra aspectelor ce atestă că la depunerea acțiunii avocatul Iosip Andrei dispunea de un mandat avocațial semnat de către client cu specificarea dreptului de a înainta cerere de chemare în judecată și fără specificarea normelor de drept pertinente la caz, încalcă dreptul apelantului Donciu Mihail dreptul privind accesul la justiție și realizarea drepturilor sale procesuale, precum și realizarea unui proces contradictoriu și echitabil, conform art. 6 CEDO.

Consideră că, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul stagiar în interesele lui Donciu Mihail este semnată de o persoană împuternicită având în vedere ca mandatul avocatului stagiar,, semnat de către Donciu Mihail, cu inserarea drepturilor și obligațiilor, corespunde prevederilor art. 80 CPC și face dovada de a exercita în numele clientului toate actele procedurale prevăzute la art. 81 CPC.

Relatează că referitor la aplicabilitatea în speță a prevederilor pct. 7 alin. (1) lit. k) al hotărârii Guvernului nr. 158 privind aprobarea formularului și modul de utilizare a mandatului avocatului și al mandatului avocatului stagiar, aceasta instituie o conduită obligatorie pentru redactarea și tipărirea formularului mandatului avocatului stagiar, însă nu și pentru completarea acestuia, or, esențiale pentru completarea mandatului avocatului stagiar sunt prevederile codului de procedură civilă și cele ale legii cu privire la avocatură, determinante pentru demonstrarea și valabilitatea împuternicirilor de reprezentare în procesul civil.

Afirmă că esențial la caz este și faptul interpretării eronate de către instanța de judecată a normelor de drept consfințite la art. 385 alin.(1) lit. e) CPC, în ce privește dreptul instanței de apel de a scoate de pe rol cererea de chemare în judecată, or un asemenea demers de scoatere de pe rol a acțiunii a fost înaintată de reprezentantul pârâtului în apel și a fost respins de instanța de apel, motivând ca acesta nu este în drept de a solicita scoaterea de pe rol a acțiunii în contextul în care nu a depus cerere de apel.

Precizează că la primirea cererii de chemare în judecată, judecătorul urmează să verifice dacă cererea întrunește condițiile prevăzute de art. 166 și art. 167 CPC.

Totodată instanța de judecată trebuie să acționeze prompt, anterior expirării termenului general de prescripție, or, în speță cererea de chemare în judecată a fost depusă la Judecătoria Hîncești la 14 februarie 2014, adică în interiorul termenului de prescripție, iar instanța de judecată a acceptat cererea spre examinare, îndeplinind prevederile art. 183-185 CPC.

Subliniază că, pârâtul în prima instanța nu a înaintat demers de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată din motivul semnării de către o persoană neîmputernicită, deși a putut să invoce acest argument în cadrul primei ședințe de judecată și până la pronunțarea hotărârii instanței de fond.

La 13 martie 2017, Vizitiv Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ale cauzei și a invocat faptul că, instanța de apel nu urma să admită apelul declarat, ci să mențină hotărârea primei instanțe, or, în cazul existenței a două sau mai multe sancțiuni procedurale, urmează a fi aplicată cea mai aspră cazului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.196).

Informație cu privire la data recepționării de către recurenți la materialele cauzei lipsesc. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Donciu Mihail, prin intermediul avocatului Iosip Andrei și Vizitiv Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult ca atât nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate nici argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Vizitiv Oleg, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Aderent, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, recurenții nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Donciu Mihail, prin intermediul avocatului Iosip Andrei și Vizitiv Oleg, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Donciu Mihail, prin intermediul avocatului Iosip Andrei și recursul declarat de către Vizitiv Oleg, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu